

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice Caraș-Severin
Serviciul Soluționare Contestații

Str. Valea Domanului II, nr.17
Localitatea Reșița
Județul Caraș-Severin
Tel : 0255/214197
Fax : 0255/220103

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulată de
societatea nerezidentă **X**,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului ...
sub nr.../...2011,
reînregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.../...2013

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a fost sesizat de Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, prin adresa nr.../CS/...2013, înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.../...2013, asupra contestației formulată de societatea nerezidentă **X AG** din Austria prin împuternicit ..., cu sediul social în

Obiectul contestației îl constituie Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România stabilite în alt stat membru al Uniunii nr.../...2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București - Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți, prin care s-a respins la rambursare TVA în sumă de lei.

În conformitate cu prevederile art.3 alin.(1) din O.P.A.N.A.F. nr.3333/2011 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor altui organ de soluționare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală prin adresa nr.../...2013, înregistrată la D.G.F.P. ... sub nr.../...2013, a delegat competența de soluționare a contestației formulată de societatea nerezidentă **X AG**, împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii nr. .../...2011, emisă de D.G.F.P. a Municipiului București - Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți, structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.F.P.

D.G.F.P. a Municipiului București – Serviciul Soluționare Contestații, urmare a adresei nr.../...2013 a Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală, transmite la D.G.F.P. ... prin adresa nr.../CS/...2013, dosarul contestației formulată de societatea nerezidentă **X AG**, acesta fiind înregistrat sub nr.../...2013.

În temeiul art.5 alin.(2) din O.P.A.N.A.F. nr.3333/2011 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor altui organ de soluționare, societatea nerezidentă **X AG**, a fost înștiințată de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin - Serviciul Soluționare Contestații, prin adresa nr.../...2013,

despre delegarea de competență a soluționării contestației formulată de aceasta către structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcției sus amintite.

Prin urmare, având în vedere prevederile art.23 alin.(2) din Directiva 2008/9/CE a Consiliului Uniunii Europene din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare și constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 205 alin.(1), art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice ... prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea contestației formulată de societatea nerezidentă **X AG**, prin împuternicit K SRL.

1. Societatea nerezidentă **X AG** se îndreaptă împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România stabilite în alt stat membru al Uniunii nr.../...2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București - Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți, prin care s-a respins cererea de rambursare a TVA nr.../...2011 depusă la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București - Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți.

Prin contestația formulată societatea nerezidentă **X AG** solicită anularea Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România stabilite în alt stat membru al Uniunii nr.../...2011 prin care i s-a respins la rambursare TVA în sumă de lei precum și restituirea sumei de lei reprezentând TVA solicitat la rambursare aferent perioadei2010-....2010.

În susținerea cauzei societatea nerezidentă **X AG** invocă următoarele:

Contestatoarea arată că în anul 2010 a achiziționat o matriță de la societatea SC P (România) SRL, persoană impozabilă stabilită și înregistrată în scopuri de TVA în România sub nr..... (numită în continuare "Furnizorul"), în vederea producției de materiale de ambalat, utilaj ce a fost pus la dispoziția societății (potrivit contractului încheiat între părți în limba engleză – Anexa 3 și traducerii în limba română a acestuia Anexa 4) pe teritoriul României.

Având în vedere cele de mai sus, contestatoarea arată că, în conformitate cu legislația în materie de TVA în vigoare în anul 2010, societatea nerezidentă a primit facturi cu 24 % TVA de la Furnizor, taxă aferentă achizițiilor locale de bunuri realizate în perioada 1 ianuarie 2010 – 31 decembrie 2010.

Prin urmare, în baza prevederilor Directivei 9/2008 precum și a art.147² alin.(1) lit.a) din Codul fiscal, societatea nerezidentă **X AG** consideră că era îndreptățită să solicite rambursarea taxei facturate de către Furnizor prin depunerea unei cereri de rambursare utilizând portalul electronic pus la dispoziție de către autoritățile fiscale din Germania, până la data de 30 septembrie 2011.

De asemenea, arată că ulterior depunerii cererii, societatea nerezidentă a primit de la organele fiscale Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România stabilite în alt stat membru al Uniunii nr.../...2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București - Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți, care au invocat ca motiv de fapt al respingerii restituirii TVA,

netransmiterea pe cale electronică odată cu cererea de rambursare a copiilor facturilor pentru care se solicită rambursarea TVA, având în vedere faptul că baza de impozitare de pe fiecare factură este de cel puțin echivalentul în lei a 1000 euro (respectiv 4.228,2 lei), iar deducerea taxei se face numai pe baza facturilor fiscale.

Societatea nerezidentă **X AG** consideră că motivele invocate de organele fiscale pentru respingerea cererii de rambursare a TVA sunt neîntemeiate din următoarele considerente:

Contestatoarea arată că principiul fundamental care stă la baza rambursărilor de TVA către persoanele stabilite în alt stat membru al U.E. și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, este acela că aceste persoane au dreptul de a solicita rambursarea taxei facturate de către alte persoane impozabile și achitate de către aceasta pentru serviciile/bunurile care i-au fost prestate/livrate în beneficiul său pe teritoriul României, atâta timp cât aceste servicii/bunuri sunt folosite în scopul desfășurării de activități care dau drept de deducere a TVA.

Totodată, contestatoarea invocă prevederile art.3 lit.a) din Codul fiscal referitoare la neutralitatea măsurilor fiscale, în baza acestui principiu contribuabilii având dreptul la deducerea/recuperarea TVA facturate de către alte persoane impozabile și achitate de către aceștia pentru serviciile/bunurile achiziționate și utilizate în vederea efectuării de operațiuni care dau drept de deducere a TVA.

Astfel, contestatoarea susține că respingerea solicitării de a recupera TVA aferentă bunurilor achiziționate de societatea nerezidentă de la „Furnizor”, strict pe baza unor condiții de formă și nu de fond, constituie o încălcare a principiului neutralității taxei atâta timp cât „Furnizorul” a colectat și a plătit taxa respectivă la bugetul statului român, precum și a principiului fundamental care stă la baza prevederilor Directivei 9/2008 cu privire la recuperarea TVA aferentă bunurilor achiziționate și utilizate pentru a desfășura activități care dau drept de deducere a TVA. Contestatoarea consideră că prin anularea dreptului societății nerezidente de a recupera TVA solicitată spre rambursare în condiții legale, are loc o dublă impunere din punct de vedere al TVA a operațiunilor respective, ceea ce contravine principiului neutralității taxei.

De asemenea, contestatoarea arată că, Directiva 9/2008 evidențiază faptul că introducerea unor norme comunitare în ceea ce privește rambursarea TVA persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul țării în care se solicită rambursarea (și nici înregistrate în scopuri de TVA), marchează evoluția către o liberalizare eficientă a circulației persoanelor, mărfurilor și serviciilor, prin care se sprijină astfel finalizarea procesului de integrare economică.

Astfel, contestatoarea consideră că motivele de fapt invocate de organele fiscale la respingerea dreptului de rambursare a TVA strict în baza nerespectării unor condiții de formă restricționează liberalizarea tranzacțiilor și conduce la aplicarea unui tratament diferit și discriminatoriu.

În ceea ce privește copiile facturilor aferente bunurilor care i-au fost livrate societății nerezidente, aceasta este de acord că potrivit pct.49 alin.(11) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a art.147² din Codul fiscal, solicitantul trebuie să trimită pe cale electronică copii ale facturilor împreună cu cererea de rambursare. Cu toate acestea, contestatoarea susține că trebuie specificat faptul că prevederile art.8 din Directiva 9/2008 nu menționează în mod expres obligativitatea anexării acestor documente în dosarul de rambursare.

Astfel, societatea nerezidentă X AG subliniază că nu a avut cunoștință de această obligație (de a anexa facturile în cauză) ce este reglementată prin legislația din România și nu prin cea din Austria.

În acest sens, contestatoarea susține că în conformitate cu prevederile art.20 din Directiva 9/2008, autoritățile fiscale sunt îndreptățite să solicite documente/informații suplimentare față de cele menționate la art.8 din directiva mai sus citată, în situația în care acestea se regăsesc în imposibilitatea soluționării cererilor de rambursare doar pe baza documentelor furnizate.

Mai mult, contestatoarea subliniază faptul că pct.49 alin.(22) din Normele de aplicare ale Codului fiscal transpun prevederile Directivei 9/2008 în acest sens, respectiv în cazul în care organele fiscale din România consideră că nu au toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere pe cale electronică informații suplimentare, în special de la solicitant, dar și de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, pe parcursul unei perioade de 4 luni, informațiile solicitate putând cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original sau în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri.

Societatea nerezidentă X AG menționează că, ulterior depunerii cererii nr.../...2011, organele fiscale nu au transmis societății nici o cerere de informații suplimentare în care să fie solicitate copiile facturilor pentru care societatea a solicitat rambursarea de TVA.

Mai mult, societatea nerezidentă X AG susține că în vederea facilitării soluționării cererii de rambursare a TVA, urmare a primirii Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România stabilite în alt stat membru al Uniunii nr.../....2011, a contactat organele fiscale în vederea transmiterii facturilor în cauză, însă în răspunsul transmis pe cale electronică (anexa 5), acestea au subliniat faptul că transmiterea ulterioară a altor documente în completarea celor atașate cererii de rambursare după luarea deciziei cu privire la rambursarea TVA, nu va determina reconsiderarea acesteia, în sensul modificării deciziei.

Având în vedere cele mai sus prezentate, în vederea "îndeplinirii inclusiv a acestei solicitări din partea organului fiscal competent, deși o cerere formală în acest sens nu i-a fost adresată", societatea nerezidentă X AG atașează la dosarul contestație copiile facturilor în cauză (anexa 6), precum și dovada achitării contravalorii acestora ce cuprinde inclusiv TVA solicitată spre rambursare, atât în limba germană (anexa 7), cât și traducerea autorizată în limba română a acestora (anexa 8).

Totodată, contestatoarea solicită organelor de soluționare a contestațiilor, în condițiile în care documentele de plată anexate la dosarul contestației nu vor fi apreciate ca relevante în vederea stabilirii faptului că TVA solicitat spre rambursare de către societate a fost achitată, în conformitate cu art.212 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, să introducă în cauză și furnizorul.

În concluzie, societatea nerezidentă X AG consideră că respingerea cererii de rambursare a TVA de către organele fiscale, în baza faptului că societatea nu a atașat cererii copiile facturilor emise de către furnizor, este neîntemeiată, și prin urmare, solicită anularea Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România stabilite în alt stat membru al Uniunii nr.../...2011, prin care i s-a respins cererea de rambursare a TVA nr.../....2011 depusă la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București - Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți.

În drept, societatea nerezidentă X AG își argumentează contestația depusă în baza următoarelor prevederi legale: Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare, O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Legea Contenciosului administrativ nr.554/2004, Directiva 2008/9/CE a Consiliului Uniunii Europene din 12 februarie 2008, de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE către persoanele impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare.

La dosarul cauzei, societatea nerezidentă X AG a anexat următoarele documente:

- Anexa 1 – Procura (în original și în copie), întocmită bilingv engleză-română, prin care K SRL. este împuternicită de către societatea nerezidentă X AG să depună și să semneze în contul acesteia contestația.

- Anexa 2 - Decizia nr... emisă în data de ... 2011 de către Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare Contribuabili nerezidenți din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București (în copie).

- Anexa 3 – Contractul încheiat între societatea nerezidentă X AG și furnizor (în limba engleză în copie)

- Anexa 4 - Contractul încheiat între societatea nerezidentă X AG și furnizor (traducere autorizată în limba română în original)

- Anexa 5 - Email-ul ce conține răspunsul primit de către societatea nerezidentă X AG din partea organului fiscal competent (în copie)

- Anexa 6 – Facturile pentru care s-a solicitat rambursarea TVA (în copie)

- Anexa 7 – Documentele de plată a contravalorii facturilor în cauză (în limba germană, în copie)

- Anexa 8 – Documentele de plată a contravalorii facturilor în cauză (traducere autorizată, în limba română, în original)

II. Prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România stabilite în alt stat membru al Uniunii nr..../D/....2011, organele fiscale din cadrul Serviciului Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți, au respins la rambursare TVA în sumă de ... lei.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare pentru perioada supusă analizei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice ... prin Serviciul Soluționare Contestații se poate pronunța asupra taxei pe valoarea adăugată respinsă la rambursare în sumă de lei prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoane impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr..../...2011, pe motiv că nu au fost prezentate documentele (facturile fiscale) în baza cărora s-a solicitat rambursarea taxei pe valoarea adăugată, în condițiile în care societatea nerezidentă la contestația formulată a depus documente care nu au fost avute în vedere la efectuarea analizei documentare a cererii de rambursare, respectiv la emiterea deciziei de rambursare a TVA.

În fapt, prin cererea înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București sub nr.../....2011, societatea nerezidentă X AG a solicitat rambursarea TVA în sumă de ... lei, pentru perioada ...2010 -2010.

Urmare a constatărilor efectuate pe baza analizei documentare, Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți din cadrul D.G.F.P. București, au emis Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii nr.../...2011, prin care au respins la rambursare TVA în sumă de ... lei, motivul respingerii la rambursare fiind faptul că solicitantul cererii de rambursare nu a transmis pe cale electronică împreună cu cererea de rambursare, copiile facturilor fiscale pentru care solicită rambursarea taxei pe valoarea adăugată, având în vedere faptul că, baza de impozitare de pe fiecare factură este de cel puțin echivalentul în lei a 1.000 euro (respectiv 4.228,20 lei), iar deducerea taxei se face numai pe baza facturilor fiscale.

Ca temei de drept, organele fiscale invocă prevederile pct.49 alin.(11) și pct.49 alin.(1) din Titlul VI "Taxa pe valoarea adăugată" din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art.155 alin.(5) și art.146 alin.(1) lit.a) din titlul VI "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, potrivit art.147² din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale pct.49 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr.44/2004 de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 147². - (1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă nestabilă în România care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România;"

Norme metodologice:

"Pct. 49. (1) În baza art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilită în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)-f), h)-m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată **incorect**;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 143, 144 și 144¹ din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată facturată agenților de turism, inclusiv a tur-operatorilor, care aplică regimul special de taxă, conform echivalentului din alt stat membru al art. 152¹ din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 147¹ din Codul fiscal.

(3) Se rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adăugată achitată pentru achiziții de bunuri/servicii, inclusiv pentru importuri, efectuate în România, în măsura în care bunurile și serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operațiuni:

a) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

b) operațiuni efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145¹ și 146 din Codul fiscal.

(5) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în România, o persoană impozabilă nestabilă în România trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilită. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă în România efectuează, în statul membru în care este stabilită, atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere în respectivul stat membru, România va rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă conform alin. (3) care corespunde operațiunilor cu drept de deducere. Dreptul de rambursare a taxei se determină conform alin. (4), respectiv în aceleași condiții ca și cele aplicabile pentru operațiuni care sunt realizate în România.

[...]

(9) În cererea de rambursare natura bunurilor și a serviciilor achiziționate se descrie conform următoarelor coduri:

1. combustibil;
2. închiriere de mijloace de transport;
3. cheltuieli legate de mijloace de transport (altele decât bunurile și serviciile prevăzute la codurile 1 și 2);
4. taxe rutiere de acces și taxa de utilizare a drumurilor;
5. cheltuieli de deplasare, de exemplu, cu taxiul sau cu mijloacele de transport public;
6. cazare;
7. servicii de catering și restaurant;
8. acces la târguri și expoziții;
9. cheltuieli pentru produse de lux, activități de divertisment și spectacole;
10. altele. În cazul în care se utilizează codul 10, se specifică natura bunurilor livrate și a serviciilor prestate.

(10) Solicitantul trebuie să furnizeze pe cale electronică informații suplimentare codificate cu privire la codurile 1 și 3 prevăzute la alin. (9), aceste informații fiind necesare pentru a determina existența unor restricții asupra dreptului de deducere.

(11) În cazul în care baza de impozitare de pe o factură sau de pe un document de import este de cel puțin echivalentul în lei a 1000 euro ori în cazul facturilor pentru combustibil de cel puțin 250 euro, în vederea obținerii rambursării taxei pe valoarea adăugată, solicitantul trebuie să trimită pe cale electronică copii de pe respectivele facturi sau, după caz, documente de import, împreună cu cererea de rambursare. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010. Pentru facturile sau documentele de import a căror valoare nu depășește sumele prevăzute în teza anterioară, nu este obligatorie transmiterea lor în vederea obținerii rambursării, cu excepția situației prevăzute la alin. (22).

(12) Solicitantul trebuie să furnizeze o descriere a activităților sale economice prin utilizarea sistemului armonizat de coduri detaliat la nivelul 4, stabilit în conformitate cu art. 34a alin. (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1.798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92, cu modificările ulterioare.

(13) Solicitantul trebuie să furnizeze informațiile din cererea de rambursare și eventualele informații suplimentare solicitate de organul fiscal competent din România în limba română.

[...]

(15) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare, achitate până la data solicitării rambursării;

b) importuri de bunuri efectuate în perioada de rambursare.

(16) Pe lângă operațiunile menționate la alin. (15), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente și care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(17) Cererea de rambursare este trimisă statului membru în care este stabilit solicitantul cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Prin excepție, pentru cererile care se referă la rambursări aferente anului 2009, termenul-limită de transmitere este 31 martie 2011. Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informațiile/documentele cerute conform alin. (7)-(12). Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii și transmite pe cale electronică organului fiscal competent din România cererea de rambursare completată conform alin. (7)-(9) și informațiile/documentele prevăzute la alin. (10)-(12)*).

[...]

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, în special de la solicitant, dar și de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original sau în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau

acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.

(23) Informațiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informații suplimentare este primită de cel căruia îi este adresată.

[...]

(34) Prevederile alin. (1)-(33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L44 din 20 februarie 2008.

Din dispozițiile legale mai sus citate se reține că, în cazul contribuabililor neînregistrați în scopuri de TVA în România este susceptibilă la rambursare doar taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii facturate de furnizori/prestatori înregistrați în scopuri de TVA în România și care a fost achitată până la data solicitării rambursării prin cererea depusă de contribuabilii nerezidenți.

De asemenea, legiuitorul a stabilit o procedură specifică prin care persoanele impozabile stabilite într-un stat membru pot solicita rambursarea TVA achitată pentru livrări de bunuri, prestări de servicii sau importul de bunuri efectuate în beneficiul lor pe teritoriul unui alt stat membru, solicitare supusă unor condiționalități specifice acestui tip de rambursare, respectiv: persoanele în cauză să nu fie înregistrate sau să nu aibă obligația înregistrării în scopuri de TVA în statul căruia i se solicită rambursarea, să nu efectueze livrări de bunuri sau prestări de servicii în perioada pentru care solicită rambursarea, pentru care locul livrării sau prestării de servicii este în statul membru căruia i se solicită rambursarea, să depună cererea de rambursare în termen de maxim 9 luni de la încheierea anului calendaristic și să îndeplinească anumite formalități specifice (depunerea cererii prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de propriile autorități fiscale, să depună documentele care să evidențieze taxa achitată de această persoană a cărei rambursare se solicită, etc).

Potrivit art.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în cazul taxei pe valoarea adăugată sunt aplicabile principiile clare, principiile care se regăsesc și în jurisprudența Curții Europene de Justiție și care sunt pe deplin transpuse în legislația română în materie de TVA, în special la art.147² alin.(1) și art.155 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și la pct.49 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin H.G. nr.44/2004, care stipulează condițiile obligatorii pe care trebuie să le îndeplinească persoanele neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, pentru a solicita rambursarea taxei facturate de alte persoane impozabile, între care: dovada achitării TVA și prezentarea tuturor documentelor și informațiilor necesare pentru a stabili dacă o cerere de rambursare este justificată.

Referitor la prezentarea documentelor care atestă plata facturilor, se reține că, pct.49 alin.(1) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004, prevede în mod expres că persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România stabilită în alt stat al Uniunii Europene poate solicita rambursarea doar a taxei facturate și achitate pentru bunuri mobile ce i-au fost livrate sau serviciile care i-au fost prestate în beneficiul său în România, iar conform pct.49 alin.(22), în cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe

cale electronică, informații suplimentare, în special de la solicitant, dar și de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21).

De asemenea, se reține că solicitantul rambursării de TVA trebuie să furnizeze atât informațiile din cererea de rambursare, cât și eventualele informații suplimentare/documente solicitate de către compartimentul de specialitate, iar cererea de rambursare se soluționează cu analiza documentară.

În cauza în speță, se reține că D.G.F.P. București - Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți, a respins integral la rambursare TVA în sumă de lei, în condițiile în care societatea nerezidentă XAG nu a transmis pe cale electronică împreună cu cererea de rambursare nr.6024/09.09.2011, copiile facturilor fiscale pentru care solicită rambursarea taxei pe valoarea adăugată, având în vedere faptul că baza de impozitare de pe fiecare factură este de cel puțin echivalentul în lei a 1.000 euro (respectiv 4.228,20 lei), iar deducerea taxei se face numai pe baza facturilor fiscale.

Totodată, se reține că, societatea nerezidentă X AG cu ocazia depunerii contestației a atașat în copie la dosarul cauzei un număr de ... facturi (...../23.09.2010, PLR/31.08.2010, PLR/23.09.2010, PLR/02.11.2010, PLR/03.11.2010, PLR/20.10.2010, PLR/24.06.2010, PLR/02.11.2010, PLR/16.09.2010, PLR/03.12.2010, PLR/03.12.2010), pentru care se solicită rambursarea taxei pe valoarea adăugată, înscrise în "Lista operațiunilor pentru care se solicită rambursarea TVA" – parte integrantă a cererii de rambursare precum și o serie de documente de plată a facturilor în cauză depuse în copie în limba germană și traduse în limba română de un traducător autorizat (în original).

În cuprinsul contestației societatea nerezidentă X AG menționează că, ulterior depunerii cererii de rambursare nr.../...2011, organele fiscale nu au transmis societății nici o cerere de informații suplimentare în care să-i fie solicitate copiile facturilor pentru care a solicitat rambursarea TVA.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în data de 2011, ulterior emiterii deciziei de rambursare nr.../...2011, societatea nerezidentă X AG solicită prin email reluarea cauzei, comunicând că a transmis în atașament și facturile fiscale solicitate, iar prin email-ul de răspuns din data de ...2011 organele fiscale îi comunică societății contestatoare că nu a atașat la email-ul transmis în data de ...2011 facturile pentru care a solicitat rambursarea taxei pe valoarea adăugată, la acesta fiind atașată doar decizia de rambursare nr.../...2011.

Având în vedere cele mai sus arătate, organele de soluționare a contestațiilor nu pot proba cu documente, dacă societății nerezidente X AG, i-au fost solicitate de către organele fiscale informații suplimentare necesare pentru a stabili dacă cererea de rambursare nr.../...2011 este justificată, conform prevederilor pct.49 alin.(22) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr.44/2004 de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește dreptul contestatorilor de a depune probe noi în susținerea cauzei, sunt incidente prevederile art.213 alin.(4) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează: (4) *Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului*

administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

Conform prevederilor legale mai sus prezentate, se reține că, contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot depune în susținerea cauzei documente noi, chiar dacă acestea nu au fost anterior cercetate și analizate de organele fiscale.

De asemenea, se reține că în această situație organului fiscal care a efectuat activitatea de documentare i se va oferi posibilitatea de a se pronunța asupra acestora.

Față de cele prezentate și având în vedere faptul că societatea nerezidentă X AG a depus în susținerea contestației documente care nu au fost anexate la cererea de rambursare nr..../...2011 prin care a solicitat rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, și nici nu au fost solicitate de organele fiscale în vederea efectuării analizei documentare, se vor aplica prevederile art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

coroborat cu alin. (3¹) al aceluiași articol și cu pct. 11.6. din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia:

“11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

Prin urmare, se va desființa Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România stabilite în alt stat membru al Uniunii nr..../....2011, pentru TVA respins la rambursare în sumă de ... lei, urmând ca organele fiscale din cadrul D.G.F.P. București - Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți, să procedeze la o nouă analiză, în conformitate cu prevederile legale în materie, considerentele și reținerile din prezenta decizie, prin reanalizarea documentelor depuse de societatea contestatoare referitoare la TVA solicitată la rambursare.

Cu privire la documentele anexate de contestatoare, prin împuternicit la contestația formulată de precizat este faptul că, deși organul fiscal a avut posibilitatea să se pronunțe asupra acestora, nu a făcut în referatul cu propuneri de soluționare a contestației nicio referire care să vizeze relevanța acestora în soluționarea cauzei, în condițiile în care în temeiul dispozițiilor pct.3.6. din Ordinul președintelui Agenției de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, avea această obligație, procedând numai la înaintarea documentelor anexate organului de soluționare a contestației.

Pentru considerentele arătate mai sus, în temeiul actelor normative invocate în prezenta decizie, precum și în baza art.216 alin.(3), alin. (3¹) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare; pct. 11.6. din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Desființarea Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România stabilite în alt stat membru al Uniunii nr..../....2011, prin care s-a respins la rambursare TVA în sumă de lei, urmând ca Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București - Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți, să procedeze la o nouă analiză a cererii de rambursare a societății nerezidentă X AG, pentru această sumă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și de cele reținute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, conform procedurii legale, în termenul de 6 luni de la data comunicării, la instanța competentă.

DIRECTOR EXECUTIV,

XXXXX